



עלון מס' 36

משיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת נשא

דרגות בקדושה, טומאה וטהרה

פרשתנו מתחילה באמצע עבודת הלויים עובדה המדגישה כי קיימת **דרגות אף בעבודת הקדושה הפנימית**, עצם העניין של 'ושכנתי בתוכם' קשור עם הארון ואחריו ומתוכו נמשכים הפרוכת, השולחן והמנורה- וכל זה מסור לבני קהת, היריעות וחצר המשכן כבר רחוקות יותר, והם מסורים לבני גרשון, ואחר כך באים קרשיו ואדניו וכל מחזיקי ומחברי המשכן והם בידי משפחת מררי, **בפרשה הקודמת עסקנו בעצם 'הלב'** וזה נפרד מכל המשמשים שאחר כך – ועל כן הם בפרשתנו.

כלל ישראל, '**קדושת ישראל הגדולה**', היא המתגלה בכל אחד מישראל. '**הטהרה הגדולה**' היא המתגלה בטהרה היחידית, הניגוד לקודש – הוא הטומאה, לעומת זאת החול אינו מתנגד לקודש והם מסוגלים ויכולים 'לחיות' יחד.

בבניין המקדש ישנן **לשכות - שחלקן שחציין של חול וחציין של קודש** (יומא דף טו,ב, ועוד) חייבת להיות הבדלה בין קודש לחול – אבל לא ניגוד. אך מאידך קדושה וטומאה אינן להיות כאחת.

כמה אופנים של טומאה והם ההפך בקדושה. בכמה דברים יש צורך ב'טיפול' בצדדים שונים הנובעים מעצם הקדושה הכללית המופיעה בכל חלק מהכלל הזה, והם אצל כל יחיד ברמ"ח אבריו.

דבר ד' – כולל את כל המצבים, כל המעקשים והמכשולים, ועתה - לפני הכניסה לארץ מתגלית ההופעה השלימה על כל מאורעות היחידים משמי מרומים עד תחתיות סידורי ארץ.

